

KAPIJE ČISTI

Bissmillahirrahmmanirrahim

"Ali vama ja istinu govorim. Bolje je za vas da ja odem, jer ako ne odem, neće k vama doći
Branitelj. A kad on dođe, razotkrit će svijetu o grijehu, o pravednosti i o sudu".
(Isus, Ivan, 16)

BRANITELJ

Stotinama godina "Branitelj" iz Ivanovog jevanđelja zaokuplja pažnju mislilaca, filozofa i duhovnjaka. Isus jasno govori da će Branitelj doći poslije njega te se (to) ne može odnositi na Ivana Krstitelja koji je bio Isusov savremenik. Djelimični obzir Poslanstva koje je Isus obznanio je "maksimum" tog mjesta i vremena što on jasno naglašava: "bolje je za vas da ja odem..."

Riječ "Branitelj" (Tješitelj) u Grčkom prijevodu Jevanđelja (*Paracletos*) ima u svom korijenu (može se izvesti iz njega) "*hvalu*", Hvalitelj, ili Utješitelj, drugim riječima ime *Ahmed* (što je korijen od "Muhammed").

To se u potpunosti slaže s Kur'anom, gdje Isa a.s. (Isus) govori: "... i da vam donesem Radosnu Vijest o Poslaniku koji će poslije mene doći i čije će ime biti Ahmed..." Poznato je da je Poslanik Muhammed onaj Poslanik kome je data "punina riječi" te da Kur'an obuhvata (sabire) sve prethodne Božje Objave.

U Jevanđelju Po Ivanu, sam Isus je (govoreći o Branitelju) najavio trostruko svjedočanstvo vjere u Islamu: Bog je Jedan, Muhammed je Poslanik Njegov, Ali je Prijatelj Božji. Naime, govoreći o Branitelju (Muhammedu) Isus govori o trostrukom razotkrivanju (cijelom) svijetu: razotkrivanje o grijehu, pravednosti i o sudu, čemu sukladira trostruko svjedočanstvo vjere.

1. Bog je Jedan (razotkrivanje o grijehu)
2. Muhammed je Božji Poslanik (razotkrivanje o pravednosti)
3. Ali je Prijatelj Božji (razotkrivanje o sudu).

Prva tačka je jasna iz Kur'anskog ajeta, ("Bog neće oprostiti da Mu se neko drugi smatra ravnim..."), druga tačka također proističe iz ajeta ("A ima li nepravednijeg od onoga koji poriče Božje riječi"), dok o trećem svjedočanstvu vjere govori nekoliko ajeta sure "Bedemi". Naime, govoreći o Sudnjem Danu ta sura spominje "ljude bedema", ljude koji će na "vrhovima bedema stajati i svakoga po obilježju njegovom poznati". Ovo su Sveti Imami (njih 12) koji su *razdjelnica svjetova* (između raja i pakla) jer je Imam svačiji raj ili pakao (kao održavatelj svijeta, vodič i znalac koji *jest batin* Objave). Imam Ali je rekao za Imame: "Neće ući u raj niko osim onog ko nas poznaje i koga mi poznajemo. I neće ući u pakao niko osim onog ko nas ne poznaje i koga mi ne poznajemo".

Poznata predaja također kaže da onaj ko umre a nije upoznao Imama svoga vremena umire nezabožaćkom smrću. Na ovaj način Isusove riječi o "trostrukom razotkrivanju" bivaju jasne kao trostruko svjedočanstvo vjere u u Islamu koje obznanjuje *Paraklit* (Branitelj, tj. *Ahmed*).

Imam el – Mehdi

Božji Poslanik je rekao: "Kada bi od svijeta ostao još samo jedan dan, Bog bi ga produžio dok se ne pojavi čovjek čije će ime biti moje ime (Muhammed – el – Mehdi) i koji će zemlju ispuniti pravdom kao što je sada ispunjena nepravdom i nasiljem". Ovakvih predaja ima više a u jednoj od njih se kaže kako je Poslanik stavio ruku na glavu Imama Husejna a.s. (koji je tada bio još dijete) i rekao: "Devet će Imama biti poslije njega od kojih je posljednji Podrška" (Imam Mehdi). Oni su čuvari Knjige, Vodiči i Znalci, Bezgriješnici čija je imena u nekim predajama Poslanik nabrojao. Prvi Imam je Ali a posljednji Mehdi. Posljednji Imam je živ i skriven. (Mišljenja onih Islamskih škola koje tvrde kako će se Mehdi "tek roditi" ovdje nećemo komentirati. U pitanju je naivna, apsurdna i neodrživa teza koja ruši strukturu cijele Imamologije (prelom od 12 Svetih Osoba) i ulogu Pola kao održavatelja svijeta ostavlja da "lebdi u praznom" (prostoru i vremenu) sve do navodne (buduće) pojave Imama Mehdijsa). Kao što je poznato postoje dvije skrivenosti Imama, mala i velika. Mala je trajala oko 70 godina (i u tom vremenu je Imam kontaktirao sa ljudima preko svoja četiri predstavnika) a zatim je nastupila velika skrivenost koja traje i danas. Početak skrivenosti Imama je najavio sam Poslanik rekavši: "Nema druge za ono dijete, već da ode u skrivenost". (Imam Mehdi a.s. je nestao u dobi od oko 5 godina). Sada, tokom velike okultacije, "zvaničan" pristup Imamu je nemoguć (a što je on sam naglasio u svom posljednjem pismu četvrtom predstavniku). Ovo zato jer bi nemoguće bilo spriječiti (eventualne) zloupotrebe u svrhu ostvarenja društvenih, političkih ili ekonomskih ciljeva. No, "privatni" kontakt je moguć i on se dešava (i dešavao se) u svim vremenima. Inicijacijska uloga Imama kao pečata Muhammedanskog Vilajeta je *živa i djelujuća* i (nikada) neće prestati sve do samog Kraja. U svim vremenima (tokom perioda skrivenosti Imama a koji traje više od 1200 godina) ljudi su nagađali o "mjestu" skrivanja Mehdijsa, tražeći ga na kartama zemaljske geografije. No, Imam (i njemu pripadajuće ezoterijske hijerarhije) boravi u *međusvijetu* koji se nalazi u rasponu (našeg) materijalnog svijeta i svijeta duha a što mu omogućava istovremeni kontakt sa oba, sa svijetom ljudskog i svijetom Presvetih Inteligencija. Ko god je *pozvan* nosi iskustvo prosezanja u taj svijet gdje su i odlazak i vraćanje u principu nepriopćivi (fizičkim) jezikom. Procjena Imama (vezana za kontakt sa nekim od ljudi na zemlji) i njegovo pripremanje istog za pristup imaginalnom svijetu *zauvijek* ostaju tajna. U ovom *tamnom dobu* kada su ljudi (većina njih) izgubili snagu teofanijskog opažanja (jer je 9 duhovnih čula zakržljalo) i kada je svo postojanje svedeno na "ono vidljivo" kontakt sa Skrivenim Imamom mnogima se zacijelo nadaže kao vrsta "halucinacije" jer je riječ o svijetu "gdje se čula oduhovljuju i gdje duhovno biva materijalizirano". No, onaj ko je bio *tamo* vrlo dobro *zna* da je taj svijet realnost. I putovanje i povratak dešavaju se pri punoj svijesti (ili u stanju između sna i jave) i cijeli "*duševni aparat*" čovjekov ostaje potpuno *očuvan*. Tamo su svjetlosni gradovi (koje nastanjuju bića "bez sjene") tamo je psihokozmička planina (*Kaf*) na kojoj je smaragdna stijena i prebivalište samog Imama el – Mehdijsa a.s. S njime su (*uvijek*) 74 čovjeka: 40 plemenitih duhovnjaka, 30 duhovnih prinčeva te Hidir, kao i Poslanici – Idris, Ilijas i Isa a.s.

Neki duhovni putnici upoznaju neke od Imamovih drugova. Kroz povijest ljudskog roda više onih koji su Imali pristup Imamu su ostavili svjedočanstvo o tome, drugi nisu jer nisu mogli ili smjeli. Zbog složenosti prilika življenja te enormnog povećanja svekolikog zla u tamnom dobu (u kojem danas živimo) manje ili više vlada *strogi inkognito* po tom pitanju i oni koji upoznaju Imama Mehdijsa (u principu) ne ostavljaju *nikakav trag* iza sebe. U ovom vremenu, ljudi ne samo da ne znaju ništa o nevidljivim ezoterijskim hijerarhijama (svakako većina ljudi ali ne i svi) već uopšte niti ne vjeruju u njihovo postojanje. Paradoks je u tome da svijet (i) postoji baš *po njima*, a ne po ekonomskoj, političkoj ili vojnoj osnovi materijalne sile i zakona materijalnog svijeta. Ospoljeni, materijalistički čovjek koji je sve postojeće sveo na "ono vidljivo" gubitak duhovne okomice bića i spiritualne virilnosti pokušava uzaludno

nadomjestiti snagom i energijama "sakupljačkog duha" te kao takav (hommo – ekonomikus) za cilj svog života ima (samo) zadovoljavanje materijalnih potreba. S tim u vezi, neko je divno primijetio da "nije Imam skriven već mi", mi smo postali nesposobni prepoznati ga. Koprene zabluda, neznanja i (surove) opijenosti materijalnim su uzrok nesposobnosti prepoznavanja Imama Vremena. U prijašnjim Svetim Knjigama Sveti Imami (njih 12) su bili spomenuti poimenično. U Kur'anu su također spomenuti *navlastito (numerološki)* a što ćemo vidjeti kasnije.

U *Hindu* Svetim Spisima se također najavljuju Poslanik Muhammed i Imam el – Mehdi.

U *Bhavishya Purani* piše:

"Malechha (onaj koji pripada stranoj zemlji i govori strani jezik) duhovni učitelj će se pojaviti sa svojim drugovima. Njegovo ime biće Muhammed. Rađa (Bhaj) nakon davanja ovom Maha Dev Arab (anđeoske dispozicije) kupanja u "Panchgavya" i u vodi Gauga (tj. Čisteći ga od svih grijeha) ponudio mu je poklone svoje iskrene odanosti i iskazujući mu svo poštovanje rekao: "Iskazujem ti pokornost. O ti, ponose čovječanstva, stanovniče Arabije, ti si sakupio veliku silu da ubiješ đavola, a ti sam si zaštićen od Malechha – ovih protivnika. O, ti sliko najvećeg Gospoda, ja sam ti rob, uzmi me kao jednog kod tvojih nogu".

Iako se ovo proročanstvo može odnositi (po svemu) na Poslanika Muhammeda koji je spomenut u svim prijašnjim knjigama ono se ipak odnosi na Imama el – Mehdi. Tekst govori o "duhovnom učitelju" koji će se pojaviti sa svojim drugovima. Imam je *Batin* (unutarnja dimenzija) Objave, njena duhovna hermeneutika te je dakle Mehdi a.s. duhovni učitelj spomenut u tekstu. Poznato je da će se on pojaviti sa 313 svojih drugova čiji je broj jednak broju boraca bitke na Bedru. Među drugovima će biti i Poslanik Isa (Isus). Kako je broj 3 *trijada*, radi se o trostrukom svjedočanstvu vjere koje se (u broju drugova Svetog Imama) navodi 2 puta (3, zatim 1, pa opet 3; 313). Ovo zato jer Mehdi obznani trostruko svjedočanstvo vjere (vjera u Boga, Poslanstvo i Imamet) kroz dvostruki obzir (*Zahir i Batin*). Između njih je broj 1, broj *počela i jednosti*. Imamovi drugovi su dakle bitni u (ukupnoj) obznani Pola. Nasuprot nekim tvrdnjama Poslanik Muhammed *nije* imao toliko prijatelja. Bez obzira na svu snagu zabluda o "masovnoj" podršci činjenica je da je u bici na Uhudu sa Poslanikom ostalo samo četvero ljudi na čelu sa h. Alijem (od kojih je jedna bila žena i zvala se Nesiba). Također, u bici na Hunejnu sa Poslanikom je ostalo (samo) 12 ljudi dok su se ostali razbježali (a o čemu govori i Kur'an).

Uz to, postoje besmislene tvrdnje da je "ashab" (prijatelj) Poslanikov (čak) svako ko ga je bar jedanput vidio. Ova teza je potpuno neodrživa jer je bilo ljudi koji su ga gledali boreći se protiv njega a sem toga ukoliko bi "prva generacija" imala prednosti koje im (neki) pripisuju onda bi oni kasniji bili uskraćeni što je nemoguće jer Bog nije nepravedan niti je Njegova Milost zaustavljena odlaskom prve generacije. Potpunu Poslušnost Uzoritom Poslaniku je iskazivala (u svim situacijama) tek nekolicina ljudi (Ali, Amar, Salman, Mikdad i Ebu Zer) i to je historijski potvrđena činjenica bez obzira na sve "hvalospjeve" nekim osobama i općenito tom vremenu. Prema tome, duhovni učitelj koji dolazi sa svojim *prijateljima* je Imam el – Mehdi. Daje mu se (u Hindu tekstu) anđeoska dispozicija. Poznato je da su Sveti Imami Bezgriješni te da su podržani Duhom Svetim. Imam se "kupa u rijeci Gang" (čišćenje kao Arhetip potpune očišćenosti). Za Poslanikovu Porodicu Kur'an kaže: "Bog hoće, o Porodico Poslanikova da od vas grijeha odstrani i da vas potpuno očisti". Ovo je ajet 33 sure "Saveznici" (rednog broja također 33). Kako se Isa a.s. (Isus) zajedno sa Mehdiem pojavljuje u svojoj *trideset trećoj* godini (a i sura "Saveznici" je rednog broja 33) ovo je naznaka već pomenute *trijade*, (u broju 313, a koji je vidjeli smo broj Imamovih prijatelja) – Bog je Jedan, Muhammed je Božji Poslanik, Ali je prijatelj božji. Njih dvojica (*Isa i Mehdi*) jesu *Saveznici* (naslov sure) u borbi protiv đavola a o čemu se dalje govori u tekstu Hinduskog proročanstva. O Imamu se govori kao o "*ponosu čovječanstva*" (jer će ujediniti sve religije) te kao o "stanovniku Arabije". Pojavit će se oslonjen o Sveti Hram (Kjabu), dakle u Mekki (Arabiji).

Mehdi je sakupio veliku silu da ubije đavola (*Antikrista*). Pojavom posljednjeg Božjeg Poslanika Muhammeda a.s. šejtan (đavo) je izgubio svaku nadu da će biti obožavan. Na kraju, pojavom Mehdija "đavo u ljudskom liku" (Antikrist) biva ubijen, gubi svaku nadu. Mehdi je pak, sam zaštićen, jer je on navlastito zaštita za ljude na zemlji. "O, ti sliko najvećeg Gospoda" – kaže se dalje u tekstu. Poznato je da je Imam *Lice Božje* preko kojeg Bog biva poznat. Prema tome (pošto je uporište Božjih Atributa i Imena) Imam je (svaki ponaosob) *Slika Gospoda*. Na kraju se javlja aluzija na "Sveta Stopala" u Hinduizmu ("kao jednog kod tvojih nogu").

Sada pogledajmo jedno drugo (također *Hindu*) proročanstvo.

Athara Veda, Kanda, 20, Sukta 127 (Mantra 1 – 3)

- O, ljudi, slušajte ovo pomno. Čovjek od hvale (Muhammed) podići će se među narodom. Mi ćemo uzeti muhadžira pod svoju zaštitu od 6090 neprijatelja, čija je oprema 20 deva, čija veličina položaja dotiče nebesa i snizuje ih. On je dao Mamah Riši stotinu zlatnika, deset krugova, tri stotine arapskih konja i deset hiljada krava".

Broj 6090 u zbiru cifara daje broj 15 ($6+0+9+0$) a Imam Mehdi je rođen 15. Šabana 869 godine po Isa a.s. On se podiže među narodom vraćajući se iz svijeta skrivenosti. Ovo proročanstvo ga definira kao "muhadžira" (Iseljenika), onog iseljenika iz svijeta materije koji je izbjegao u svijet međustanja. Neprijatelji Imama se određuju brojkom 6090 ($6000+90$). Kocka se sastoji od 6 uglova a 6 je najsavršeniji broj. Iza tog broja (6) slijedi nula, odnosno prvi krug što je ogranak znanja koji će biti poznat do pojave Imama. Iza toga slijedi broj 9. prema Islamskoj Kosmologiji Univerzum se sastoji od 9 sfera. Tri puta tri je devet ($3 \times 3 = 9$), a 3 su svjedočanstva vjere. Uz to, deveti Psalam u Bibliji najavljuje Antikrista koga će Mehdi pobijediti. Kako Univerzum ima 9 sfera, devetka je dakle "krajnja granica" (do koje čovjek može doći) koja se "naslanja" na savršenstvo i prvi ogranak znanja ("krug" – nulu). Zatim slijedi još jedan krug (druga nula u broju 6090); a što je drugi ogranak znanja koji će biti poznat do Imama Mehdijsa. Naime, *krug* je jasan simbol mističnog puta gdje stvorenja putuju kružnicom i vraćaju se centru. Imam Sadik a.s. je rekao: "Znanje ima 27 harfova (dijelova). Samo dva harfa će biti poznata do pojave Mehdijsa. Kada on dođe oslobodit će još 25 dijelova znanja i pridružiti ih ovima". To su dvije nule (2 kruga) u broju 6090. dakle, upravo se kroz neprijateljstvo prema Spasitelju ogleda njegova Obznana pošto je njegov sukob sa Antikristom *posljednja bitka* na zemlji čime su dobro i zlo u (simboličkoj) ravnoteži te je *zbog toga* broj neprijatelja "ogledalo" Imama. Zato je oprema neprijatelja "20 deva" jer se broj 20 smatrao kompletnim brojem. S druge strane, opet se (u broju 20) vide 2 ogranka (poznatog) znanja i nula ("krug") u zbiru ($20=2+0$). Zbir prstiju na rukama i nogama iznosi 20, što je opet aluzija na "potpunost zla" koje ("kompletno") isijava iz čovjeka (Antikrista). Nasuprot tome jeste *svjetlosni čovjek*, andeoska dimenzija "svih prstiju" (skupa).

Veličina neprijateljevog položaja dotiče nebesa i snizuje ih. Ovo je negacija Spasiteljeva položaja jer "snižavanje nebesa" (Vilajeta) je pokušaj da se *svjetlosni ljudi* spuste na nivo isključivo ljudskog. I zato *Armagedon* ima čisto povijesni karakter zatvaranja vrata zlu kroz dimenziju "posljednje bitke".

Pogledajmo šta Spasitelj *prije* posljednje bitke daje Riši: – 100 zlatnika, 10 krugova, 300 Arapskih konja i 10000 krava.

Ovo je simbol obilja (duhovnog i materijalnog) u doba Mehdijsa a kako je i najavljeno u jednoj predaji (da će mu "zemlja izbaciti riznice svoje").

Stotina (100) je cijeli broj koji označava *savršenstvo* ($10 \times 10 = 100$) a "zlatnici" su jasan simbol materijalnog obilja. Iza toga slijedi "10 krugova" (ne kaže se kakvih). To je 10 "stepeni znanja", odnosno 25 dijelova znanja koje Imam el – Mehdi oslobađa (krug je, vidjeli smo, simbol duhovnog puta).

Nakon toga mu daje 300 arapskih konja. U zbiru cifara to je opet trostruko svjedočanstvo vjere (3) i dva kruga (dvije nule). Konj je simbol duhovne snage a arapska "rasa" konja govori

o prijateljima Imama koji *kreće* iz Mekke. Kako Muhammed i 12 Imama daju u zbiru broj 13, taj broj sabran sa 300 ("arapskih konja", tj. *stepenima duhovne snage*) daje broj 313, broj Imamovih Prijatelja (tj. broj boraca bitke na *Bedru*).

Također, 300 je desetostruki stepen broja 30 što bi značilo 10 stepeni znanja "naslonjenih" na broj 30 a kasnije ćemo vidjeti kako je upravo ajet 30 (u suri "Mravi") ajet *Tajne Imama Mehdi*a. U zbiru svih cifara opet se dobije 6, najsavršeniji broj ($100+10+300+10000=1+1+3+1=6$).

Broj 10000 ("Krava") jeste broj *gornje granice* u decimalnim serijama, i prema nekim označava "sve postojeće". Ovo je *Vlast Imama* nad kreacijom (svim postojećim) koja se kroz broj 10000 javlja nakon ozbiljenja (na zemlji) materijalnog te duhovnog obilja kao i *Prava Ehli – Bejta*. Kada je riječ o kravama (što je simbol plodnosti i znanja) valja se prisjetiti svetosti te životinje u Hinduizmu. Kasnije ćemo vidjeti kako je Muhammedovo i Alijevo "sromaštvo" (kao *duhovna slava*) spomenuto upravo u suri "Krava" (sura 2).

Sada ćemo razmotriti broj (Imamovih) neprijatelja (6090) kao broj koji daje naznake o samom *kraju*, odnosno Imamu koji je *naspram* tog neprijateljstva, dakle pomenuti broj u "vertikalnom" obziru (dosad je razmatran u "horizontalnoj" formi kao zbir cifara odnosno te cifre pojedinačno).

Broj 6090 jeste, dakle $6000+90$. Jedan "Božji Dan" po Kur'anu traje 1000 godina te je prema tome 6000 godina jednako "6 dana" (u kojima je po Bibliji Bog stvorio svijet).

U suri "Junus" (sura 10, 109 ajeta), ajet 3 kaže: "Gospodar vaš je Allah, koji je nebesa i Zemlju za šest vremenskih razdoblja stvorio, a onda – upravljajući Aršom, svemirom zagospodario. Niko se neće moći zauzimati ni za koga bez dopuštenja Njegova. Eto to vam je Allah, Gospodar vaš, pa se Njemu klanjajte! Zašto ne razmislite?"

Ovih 6 razdoblja stvaranja (pošto je Jedan Božji dan 1000 godina) jesu analogni sa 6000 (90) Imamovih neprijatelja jer Dedžal (*Antikrist*) želi da "upravlja prijestoljem" (svijeta) i da "svemirom gospodari". Nasuprot njega i njegovih *sinova tame* stoje Spasitelj i *svjetlosni ljudi* s njim (njih 313). Kao što je Poslanika Junusa "progutala riba" (sura je "Junus") tako i *Antikrist* "guta" sve zemaljsko nastojeći biti štovan kao Bog. No tu zavodljivost (koja će zahvatiti dvije trećine svijeta) razbija Imam el – Mehdi sa *sinovima svjetlosti* i tu se krije odgovor *broja 90* ($6090=6000+90$).

Naime, sura rednog broja 90 u Kur'anu jeste sura "Grad". Pogledajmo ajete ove sure koji se "naslanjaju" na broj 6000 čineći cjelinu s njim. Time 6 vremenskih razdoblja (stvaranja) biva šest stepenica znanja i sedmi, posljednji stepen je sura "Grad".

Ajet 1: "Kunem se gradom ovim",

2: "A tebi će biti dopušteno sve u gradu ovom"

3: "i roditeljem i onim koga je rodio"

4: "Mi čovjeka stvaramo da se trudi".

5: "Misli li on da mu niko ništa ne može?"

6: "Utrošio sam blago nebrojeno!" – reći će".

7: "Zar misli da ga niko vidio nije?"

8: "Zar mu nismo dali oka dva"

9: "i jezik i usne dvije"

10: "i dobro i zlo mu objasnili?"

11: "Pa, zašto on na blagodatima zahvalan bio nije?"

12: "A šta ti misliš kako se može na blagodatima zahvalan biti?"

12: "roba ropstva osloboditi",

14: "ili, kad glad hara nahraniti"

15: "siroče bliska roda"

16: "ili ubogoga nevoljnika"

17: "a uz to da je od onih koji vjeruju, koji jedni drugima izdržljivost preporučuju i koji jedni drugima milosrđe preporučuju",

18: "ono će biti – sretnici!"

19: "A oni koji ne vjeruju u dokaze Naše, oni će biti – nesretnici",

20: "iznad njih će vatra zatvorena biti".

Poslanik a.s. je rekao: "Ja sam grad znanja a Ali je kapija tog grada". "Grad" kojim se Bog dž.š. kune jeste osobnost Muhammedova a.s. koja je "grad znanja".

"Dopuštenost svega" unutar grada znanja jeste *inicijacijska moć* (Poslanikova) koja obuhvata sve one koji su ušli na kapiju tog grada (preko Imama Alija).

Ajetom 3 spajaju se "*dva Muhammeda*" (Poslanik a.s. i Imam el – Mehdi a.s.), pečat Poslanstva i pečat Muhammedanskog Vilajeta (Mehdi) koji predstavlja "*zidine*" grada znanja. Zato se Bog u ajetu 3 kune "roditeljem i onim koga je rodio" (a *ne* kaže – roditeljem i sinom) jer se radi o *duhovnom srodstvu* (i fizičkom ali je ono tek posljedica duhovnog a ne obratno) Poslanika Muhammeda i Imama Mehdiya. Poslanik je naime rekao: "*Ja sam poslan kao Navjestitelj svojega čeda, Imama Mehdiya*". To navješćenje se u ajetu 3 nadaje pod obzirom Božje *Zakletve* (zbog težine Vilajeta Kuće Čiste, one "teške, otežane stvari" zbog koje su se nebesa, zemlja i planine *sustegnuli*. To je *Emanet* Imama). Nakon ovog spajanja "*dva pečata*" slijede *uporedne* aluzije na Imama Mehdiya i Antikrista. Trud, ljudska oholost i "blago nebrojeno" (koje se utrošilo).

Na jednom drugom mjestu, Kur'an kaže o *Znanju*: "A onaj ko je obdaren znanjem, dato mu je blago neizmjereno". Upitan o ovom *blagu* Šesti Imam je rekao: "Vjera u Allaha i *poznavanje Imama*".

Tako "blago neizmjereno" stoji *naspram* "blaga nebrojenog", (koje se troši) *Imam el – Mehdi naspram* Antikrista.

Ajetom 7 ("zar misli da ga niko vidio nije") se naznačava *viđenje Antikrista* u prošlim Božanskim knjigama i vjerodostojnim predajama, njegova pojava na *kraju svijeta* je nešto "već viđeno". "Paralelizam" toj bezbožničkoj svijesti (u istom ajetu) jeste pitanje koje se odnosi na Imama Mehdiya. Zar poricatelj misli da ga (Imama) niko vidio nije? (u doba velike skrivenosti). To se negira a zatim nas ajeti 7 i 8 "*posuvraćaju*" na samu *zoru velikog dana*, rođenja Imama Mehdiya a.s.

Hakima Hatun (tetka Imama Askerija a.s.) izvješćuje o rođenju Imama Mehdiya a.s.: "Kada sam ga uzela u svoje ruke, vidjeh da je dijete bilo obrezano, pupčana vrpca odrezana, savršeno babovano i čisto. Na njegovoj desnoj ruci bijaše pisalo: "*Istina je došla, laž je izčeznula; laži je suđeno da nestane*" (Kur'an; 17:81).

Kada sam ponijela to blagoslovljeno dijete njegovu ocu, njegov pogled se zaustavi na ovom potonjem, i ono izgovori blagoslov. Njegovo gospodstvo Imam ga uze u svoje ruke, *položi svoje blagoslovljene usne na njegova dva oka, na njegova usta, na njegova dva uha...*"

"Dva oka i jezik" (usne dvije) Imama Mehdiya jesu spomenuti u ajetima 8 i 9 sure "Grad" (8: - zar mu nismo dali oka dva – 9: - jezik i usne dvije -).

Poljubac Imama Askerija (Imamu – djetetu, svom nasljedniku) jeste *inicijacijski čin* spomenut u suri "Grad" i zato zbir ova dva ajeta (8 i 9) daje broj 17, a što je broj godina vlasti Imama Mehdiya (8+9=17).

"Oka dva, jezik i usne dvije" u ukupnom zbiru daje broj 5 (2+1+2) što je jasna aluzija na 5 osoba radi kojih je sve stvoreno (Muhammed, Fatima, Ali, Hasan i Husein).

Imam Hasan al Askeri je položio svoje usne (i) na dva uha Imama Mehdiya (djeteta) a što se u ajetu *ne spominje*. Po Ibn Arebiju 5 čula (kod čovjeka) sukladno je sa 5 stubova vjere (svjedočanstvo vjere, namaz, post, hadž i zekat). Sukladnost je sljedeća:

Svjedočanstvo vjere = nos (čulo mirisa)

Namaz = oči (čulo vida)

Post = *usta* (čulo okusa)
Hadž = *uši* (čulo sluha)
Zekat = *prsti* (čulo dodira).

Po ovoj analogiji Ku'ran (govoreći o *inicijaciji* Imama Mehdija od strane Imama Askerija) govori o "namazu i postu" (oka dva, jezik i usne dvije). U hadisu, pak Askeri a.s. ljubi i uši Imama Mehdija te tako hadis govori o "namazu, postu i hadžu".

Ajeti pak (za razliku od hadisa) spominju i *jezik*. To je *jezik* Imama Mehdija koji objedinjuje sve vjere na zemlji, jezik *univerzalnog govora*. Onaj jezik koji Imam Mehdi *oslobađa* donošenjem još 25 dijelova znanja na (do njega) dva već postojeća dijela. Jezik *univerzalnog govora* iz mjesta poslaničke Poruke je (do određene mjere) bio poznat Poslanicima do Muhammeda iako su oni donosili (samo) njegov djelimični obzir. Tako Musa a.s. moli Boga: "Odriješi uzao sa jezika mog" – "Da bi razumjeli govor moj". Navodna govorna mana (mucanje) koju je Musa a.s. imao ovdje je u ezoterijskom smislu potpuno sporedna stvar, u pitanju je "svezanost *univerzalnog jezika* (govora), ona *punina riječi* data (tek) Muhammedu a čiju iznutarnju dimenziju u potpunosti rasvjetljava (tek) Imam el – Mehdi. Tako je Musaov jezik bio "odriješen" tek do određene mjere, one mjere koju je on svojom Muhammedanskom dimenzijom zahvatio iz mjesta poslaničke poruke. U hadisu je jezik izostavljen ali su spomenuta *dva uha* (koja dotiče usnama Imam Askeri).

Na nivou sukladnosti 5 čula sa 5 stubova Islama, ajeti dakle spominju *namaz i post* (oči i usta, ali i jezik) dok hadis spominje *namaz, post i hadž* (oči, usta, jezik i uši). Tako se *univerzalni jezik* (govora) iz ajeta sada u hadisu *spaja* sa "Dva uha". Post i Hadž (kao 2 Islamska stuba) se preklapaju, sabiraju i nalaze *smisao* u Imamu Mehdiju a.s., kao *univerzalni* (sasvim novi) *poziv ka svjetlosnom hramu* Božanskog Jedinstva koji je Imam navlastito (a što je sukladno sa obredom *Hadždža*, jer je "svjetlosni hram" Sveta *Ka'ba*). Nakon toga (unutar sasvim *novog* poziva) nalaze svoje duhovno ozbiljenje različite kategorije duhovnih putnika iz sure "Grad" (rob koji se oslobađa ropsva, siročić bliska roda, nevoljnik). U knjizi "Islam u Iranu" (Anri Korben) vezano za rođenje Imama Mehdija a.s. vrlo Hakima dalje nastavlja:

(Imam Askeri) "Nacrta jedan znak na dlanu lijeve ruke, stavi svoju prečistu ruku na dječiju glavu, govoreći: "Dijete moje, govori silom božanske snage: Tad njegovo gospodstvo *Sahib al – Zaman* (tj. Imam dijete) prozbori: "U Ime Boga, Svemilosnog, Samilosnog! Mi ćemo podariti svoju milost skupini onih koje su silnici na Zemlji ugnjetavali. Učinit ćemo ih Imamima vjere. Načinit ćemo od njih duhovne nasljednike. Učinit ćemo ih svjedocima na zemlji, a faraonu i Hamanu i vojskama njihovim ćemo pokazati ono od čega su strahovali" (28: 4 – 5).

Sada pogledajmo brojčane vrijednosti vezano za rođenje Imama Mehdija. Najprije treba razmotriti ono *napisano* na Imamovoj desnoj ruci ("Istina je došla, laž je isčeznula, laži je suđeno da nestane). To je ajet 81 sure "Noćno putovanje" (sura 17, 111 ajeta). Redni broj sure (17) ukazuje na broj godina (vlasti) Imama Mehdija. Broj ajeta (111) ukazuje na stotinu Lijepih Božjih Imena i 11 Svetih Imama prije Mehdija a.s. (100+11=111). *Desna ruka* Imama ima biti simbolom vlasti, podrške koja je on sam navlastito. Mehdi je deveti Imam nakon Husejna a.s. a zbir cfara ispisanog ajeta na ruci (81) daje broj 9 (8+1=9). U zbiru svih cifara (pomenute cifre i rednog broja sure) dobije se broj 17 (1+7+8+1=17) a što je broj godina Vlasti Imama Mehdija. Broj godina treba biti shvaćen ezoterijski i spiritualno a tako i sama "vlast" Imama. Ta vlast nije politička ili ekonomska već *kosmička* a o čemu ćemo nešto kasnije.

Drugi broj, (2 ajeta iz sure "Kazivanje") ono što Imam – dijete uči iz Kur'ana u zbiru cifara daje broj 19 (2+8+4+5) a to je broj ajeta *svjetlosne sedžde* Imama Husejna (a što ćemo vidjeti kasnije).

Zbir cifara 2 ajeta koje Imam uči (4 i 5) također ukazuje na Imama Husejna. Jer "bit će 9 Imama nakon Husejna" ($4+5=9$). Prosti zbir napisanog ajeta na Imamovoj ruci (81) i rednog broja sure (17) daje broj 98 ($81+17=98$). U zbiru cifara to je opet broj 17, tj. *Vlast* Imama ($9+8=17$).

Također, 28 (sura "Kazivanje") – 9 ($4+5$) = 19 = sedžda Imama Husejna a.s. (kasnije ćemo vidjeti posebno poglavlje o svjetlosnim sedždama 14 *Bezgriješnih*). Redni broj sure "Kazivanje" (28) ukazuje na smrt Imama Askerija Mehdijevog oca (umro u 28 – oj godini života) a kako je njegovom smrću otpočela *okultacija* Imama, redosljed sure, dakle ukazuje na početak okultacije. Zbir 2 ajeta sure "Kazivanje" ($4+5=9$) i rednog broja sure (28) jeste broj 37 ($28+9$) što u zbiru cifara daje "10 stepeni znanja" ($3+7=10$).

Zbir ajeta (napisanog na ruci Imama), tj. broja 81 i rednog broja sure (17) jeste broj 101.

Oduzet od ukupnog broja ajeta te iste sure ("Noćno Putovanje") a što je broj 111, opet se dobije 10 stepeni znanja ($111-101=10$), onog znanja kojeg je Imam Sadik a.s. definirao kao "10 stepenica koje se uzdižu jedne ponad drugih".

Sura "Kazivanje" (u kojoj su 2 ajeta koje Imam – dijete uči) ima 88 ajeta i počinje sa:

TA – SIN – MIM.

TA – SIN jeste Kuća Čista, dok MIM predstavlja *Jedinstvo Navjestitelja i Sina*, Poslanika Muhammeda i Imama Muhammeda el – Mehdijsa. (M – Muhammed, I – Imam, M – Mehdi).

Ukupan broj ajeta (88) sastavljen je dakle od 2 *osmice*. Osam je broj geometrijskog tijela (Ka'be) a dvije osmice jesu zemaljska i nebeska Ka'ba skupa.

Zbir cifara vezanih za suru "Kazivanje" (redni broj sure, 2 ajeta koje uči Imam Mehdi te ukupan broj ajeta) jeste broj 35 ($2+8+4+5+8+8=35$), a zbir cifara vezanih za suru "Noćno putovanje" (redni broj sure, ajet koji je ispisan na desnoj ruci Imama Mehdijsa te ukupan broj ajeta) jeste broj 20 ($1+7+8+1+1+1+1=20$).

Razlika ta dva broja, broja "Kazivanja" i broja "Noćnog putovanja" jeste broj 15 ($35-20=15$) a vidjeli smo, Imam Mehdi je rođen 15 – tog Šabana 869 godine po Isau. Na taj dan ćemo se ponovo vratiti.

TREĆE OKO

"Treće oko" (duhovno čulo pomoću kojega čovjek zadobija neke od "paranormalnih" sposobnosti) je tokom cijele ljudske povijesti predmet mnogih teorija, priča i legendi. Neki idu čak dotle da postoji pretpostavka kako je "treće oko" bilo jedino čulo u prošlosti, u "zlatnom dobu" čovječanstva kada je duhovnost preovladala u životima ljudi baš kao što danas preovladava materijalnost i materijalni koncept življenja. Po toj teoriji, fizička čula su se (kasnije) razvila kao posljedica gubitka "trećeg oka". Nedvojbeno, žlijezda epifiza koja se nalazi na prednjoj strani mozga (otprilike između očiju ili malo iznad) i koja ima 3 režnja igra važnu (i "naučno" gledano još nerazjašnjenju) ulogu u razvoju sposobnosti "trećeg oka". Oficijelna medicina tu žlijezdu smatra "zakržljalom" (što je svakako istina za većinu ljudi u ovom *tamnom dobu*) i maltene "nepotrebnom" današnjem čovjeku. To je samo znak da je "moderni" čovjek (već) odavno izgubio moć "teofanijskog opažanja" te da je ljudima (većini njih) potpuno nepoznato (*još*) 9 duhovnih čula koje ljudsko biće posjeduje. Epifiza sadrži moći koje (ako se razviju) omogućavaju hvatanje misli iz umova drugih ljudi i fiziologija (tijela) je tu na suptilan način isprepletena sa psihoфизиологijom *svjetlosnog čovjeka*, onog čovjeka koji je "probuđen" (iz sna zemaljske utamničenosti) i *zna* svoje mogućnosti kao bića više *svjesnosti*. U ovom "*dobu stroja*" (koje je najavljeno u Svetim Hindu spisima – *Vedama*) čovjek je sveden na nivo "prilagođene životinje", inteligentne životinje kojoj je cilj života (puko) zadovoljavanje želja praćeno neizbježnom voljom za moć. Čovjek ukupno ima 14 čula (5 tjelesnih i 9 duhovnih) što nije slučajno jer taj broj (14) jeste broj *Bezgrješnika* (Muhammed, Fatima i 12 Svetih Imama).

U knjizi "*Treće oko*" (*Lobsang Rampa*) autor piše o vlastitoj inicijaciji, odnosno otvaranju "trećeg oka" – "... Lama koji je držao šilo, baci pogled prema ostalima:

- Spremni? Da krenemo, sunce je taman zašlo. On prisloni nazupčeni vrh na sredinu mog čela i počeo da svrdla. Za trenutak mi se učini kao da me ubada trn. Vrijeme prestade da teče. Vrh probi kožu i uđe u meso ne zadajući mi neki bol, ali kad naletje na kost, osjeti se lagani udar. Kaluđer pojača pritisak, vrteći neprestalno instrument da bi zubići mogli da probijaju čeonu kost. Bol nije bio oštar: samo običan pritisak praćen potmulim tištanjem. Nisam se ni maknuo, jer me je lama *Mingyar Dondup* posmatrao; ...

"... Odjednom, začu se lagano krckanje: vrh bješe ušao u kost. Lama – hirurk, koji je bio na oprezu, smesta prestade da pritiska. Čvrsto je držao dršku, dok mu moj Učitelj doda komad veoma tvrdog drveta, besprijeborne čistoće, obrušenog na plamenu i travama da bi dobio čvrstinu čelika..."

"Zatim se pomjeri malo u stranu da bi moj Učitelj mogao da stane prema meni, na njegov znak uz beskrajnu opreznost, on počeo da zavlači štapić sve dublje u moju glavu..."

"... Jedan trenutak je bol bio intenzivan, palio kao bijelo usijanje... Metalni instrument bješe pažljivo izvađen. Drveni odlomak je trebao da ostane na tom mjestu dvije ili tri nedjelje, koje ću ja provesti u toj sobici uronuloh u gotovo potpunu pomračinu. Nikome neće biti dozvoljeno da me vidi, izuzimajući trojicu lama, koji će, dan za danom, nastavljati da brinu o mom obrazovanju..."

"Tokom prve nedjelje poslije operacije, soba je bila održavana u gotovo potpunom mraku.

Početkom osmog dana propuštena je slaba svjetlost, koja je postepeno pojačavana.

Sedamnaestog dana svjetlost je bila normalna i trojica lama dođoše da izvade komad drveta iz moje glave... snažan trzaj i sve je bilo gotovo, komad drveta bio je izvučen iz moje glave..."

Opisana operacija spada u oblast suptilne fiziologije svjetlosnog tijela (čovjeka) koja započinje jednim (čisto) fizičkim činom (zabađanja svrdla u glavu). Valja naglasiti da ostavljeni predmet (drvce) boravi u glavi 17 dana, dakle broj koji je *jednak* broju godina vlasti Imama el – Mehdijs a.s. Drvce svakako (u kontaktu sa epifizom) izaziva određene hemijske reakcije čime se aktivira teofranijsko čulo a što za posljedicu ima usvajanje duhovnih

sposobnosti (telepatije, vidovitosti i sl), sposobnosti koje se upravo zbog duhovnog mraka (vremena u kome živimo) nazivaju "paranormalnim". Sama činjenica upotrebe fizičkih predmeta (svrdlo i drvce) govori o tome koliko duboko se nalazimo u tamnom dobu jer se teofranijska čula (od strane Učitelja) mogu probuditi (čisto) na duhovan način. Ne treba ni naglašavati kako u ovom dobu većina ljudi u tako nešto niti ne vjeruje. Duhovni uticaj (b'araka) može biti toliko snažan (a živo sufijsko iskustvo to svjedoči vjekovima) da (odjednom) *razbudi* cijelog (svjetlosnog) čovjeka. Naravno, duhovni uticaj je još češće stupnjevit (vodstvo šejha, Imama ili Poslanika) i sada ćemo navesti buđenje svjetlosnog čovjeka kod (svih ljudi) na takav način da se može govoriti o *svjetlosnom čovječanstvu*. To će se desiti u *zlatnom dobu* koje je *pred nama*; (koje nije tako blizu koliko duhovno gladni priželjkuju niti tako daleko koliko (ga) materijalistički orijentirani ljudi zanemaruju). Naime, Šesti Imam je rekao: "Kada dođe od nas *Kaim* (podrška, Imam el – Mehdi) Bog će toliko ojačati uši i oči naših sljedbenika da između njih i Kaima neće biti glasonoša. On će biti na svom mjestu i pričat će sa njima a oni će ga čuti i gledati".

- Ne treba ni naglašavati da ova predaja *ne* govori ni o kakvim vrstama daljinske komunikacije karakteristične za "moderno" doba (kao što je TV, telefon i sl.). Upravo obrnuto, riječ je o razvitku Duhovnih snaga *unutar* samog čovjeka. Riječ je o (krajnjem stepenu) formiranja *svjetlosnog* čovjeka koji će daljinsku komunikaciju ostvariti (upravo) na duhovan način. Ovdje se dakle ne radi o tome da će ljudi "vidjeti i čuti" Spasitelja "hiljadama kilometara" daleko, naprotiv čut će ga i vidjeti *u sebi samima*, na poziciji *Njegova mjesta* (kao pečata Muhammedanskog Vilajeta). One sposobnosti koje se danas (potpuno pogrešno) smatraju "paranormalnim" u doba Spasitelja će biti probuđene kod svih ljudi. Upravo to (telepatija, telekineza, vidovitost i td.) je "*ojačavanje ušiju i očiju* (suptilnog svjetlosnog a *ne* fizičkog tijela), snaga probuđenog svjetlosnog čovjeka koja će u *zlatnom dobu* dosegnuti (sada) nezamislive nivoe. Sva ograničenja trodimenzionalnog svijeta (materija, prostor i vrijeme) u tom dobu će biti nadvladana, čak štaviše (na čisto *fizičkoj* razini) svaki atom svemira će biti istražen. Materijalni i duhovni napredak odvijat će se *uporedo* jedan s drugim i tada će biti ostvareno ono čemu ljudski rod od praiskona (svjesno ili nesvjesno) teži – *bratstvo svih ljudi svijeta*.